

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Преподобна Анастасія
(Романова) Київська**

**Venerable Anastasia
(Romanova) of Kyiv**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Кураш
kutash@unicorne.org

«Мене галас аніскільки не турбує, мене пробуджує тиша.»

Щороку після 26-го квітня 1986 р. українці по всьому світі сходяться в річницю Чорнобильської катастрофи, щоб пом'янути й помолитися і так висловити свою віру та надію, що ця трагедія, якої руйнівні наслідки відчують на покоління – не без значіння. Вони вбачають, як один позитивний наслідок – падіння «тюрми народів», Радянського Союзу. Це уможливило зростання демократії, в якій люди можуть проявляти свободу вибору, яка є часткою того божественного образу, в якому Бог нас сотворив. А також стало

“Noise doesn’t bother me at all – I am awakened by silence.”

Each year since April 26, 1986, Ukrainians throughout the world have gathered on the anniversary of the Chornobyl disaster to remember and to pray and thus to express their faith and hope that this tragedy, whose destructive effects will be felt for generations, has not been meaningless. They perceive that one of its salutary results is the fall of the “prison house of nations”, the Soviet Union. This made possible the growth of democracy in which people are able to express freedom of choice, which is part of the divine image in which we were created. It made possible the awakening

можливим пробуджувати віру в Сотворителя й Спасителя космосу, та й висловлювати цю віру у Відправах та благочинній діяльності.

Є співпадіння. У цей же день у 1900 р. упокоїлась Преподобна Анастасія, відома в світі, як Велика-Княгиня Олександра Петрівна Романова, основник Жіночого Монастиря Св. Покрови в Києві. Св. Анастасію прославили, як місцево вшановану Святу у Відправі, яку очолив Митрополит Володимир Київський (Московського Патріярхату). 24-го січня 2010 р. Її поминають у Світлий Четвер (а він у 1900 р., коли вона впокоїлася, припав на 26-го квітня за григоріанським календарем) і 2-го листопада (це 20-го жовтня за юліанським календарем), у день коли відкрили її нетлінні моці у 2009 р.

Мати Анастасія народилася 2-го червня 1838 р. в Санкт-Петербургу в Росії в родині Князя Петра Олденбурзького і Княгині Тереси Наса-Вайлбурзької. Її охрестили в лютеранській конфесії з іменем Олександра Фредеріка Вільгельміна. Родинне життя було щасливим і дітей пильно доглядали.

Зарядили торжественний шлюб з Великим Князем Миколаєм, третім сином Московського Царя Миколая I, з династії Романових. Вона прийняла Віру Православну і вінчання відбулося в лютому 1856 р. Народилися два сини, Миколай і Петро. На жаль подружжя було нещасним. Миколай недолюблював свою не надто красиву дружину, яка не любила модно одіватися та яка уникала суспільні прийняття. Він незабаром прийняв коханку, з якою мав 5 дітей нешлюбних (їм евентуально й надали царський статус з прізвиськом Николаїв).

Олександра не була здоровою. Вона щораз більше часу проводила в Києві, в місті, якого вона особливо любила, а в 1880 р. поселилась там на стало. Вона займалася

of faith in the Creator and Redeemer of the cosmos and the freedom to express this faith in worship and benevolent activity.

Coincidentally this day is also remembered as the day of repose in 1900 of the Venerable Anastasia, known in the world as the Grand Duchess Alexandra Petrivna Romanova, founder of the Holy Protection Women's Monastery in Kyiv. St. Anastasia was canonized, as a locally venerated Saint, in a ceremony presided by Metropolitan Volodymyr of Kyiv (Moscow Patriarchate) on January 24, 2010. She is commemorated on Bright Thursday (which in 1900, the year she reposed in the Lord, was April 26 according to the Gregorian Calendar) and on November 2 (which is October 20 on the Julian Calendar), the day on which her uncorrupted relics were uncovered in 2009.

Mother Anastasia was born on June 2, 1838, in St. Petersburg, Russia, into the family of Prince Peter of Oldenburg and Princess Therese of Nassau-Weilburg. She was baptized a Lutheran with the name Alexandra Frederike Wilhelmina. The family was a happy one which took great care of their children.

A splendid marriage was arranged to Great Duke Nicholas, third son of the Tsar of Moscow, Nicholas I, of the Romanov dynasty. She was received into the Orthodox Church and the wedding took place in February of 1856. Two sons, Nicholas and Peter, were born. Alas, the marriage was not a happy one. Nicholas was not pleased with his plain looking wife, who did not like to dress fashionably and avoided social events. It was not very long before he took a mistress with whom he had 5 children (they were eventually accorded royal status with the name Nikolaiev).

суспільною діяльністю від молодого віку, з початку з підтримкою Князя Миколая. А зараз вона старалася здійснити свою мрію про лікарню, де вбогі могли б мати безкоштовне лікування. Вона також стала глибоко віддана своїй Вірі і мріяла про заснування монастиря, який займався б улюбленою їй благочинною діяльністю.

Її мрія сповнилася в 1889 р., коли посвятили землю на Свято-Покровський Монастир, в якому вона й заснувала лікарню. Сама Олександра видужала з важкої паралізуючої недуги в наслідок моління перед списком чудотворної Ікони Почаївської Божої Матері. По смерті її мужа в 1891 р. вона прийняла таємний постриг як черниця Анастасія.

Здобувши свіжу силу вона була асистентом при хірургії в лікарні і особисто займалася пацієнтами. Спала вона з відчиненими дверима, щоб могли негайно прийти на поміч страждаючим. Тим, що твердили, що вона повинна спати без турбот у ночі, Мати Анастасія відповідала: «Мене галасаніскільки не турбує, мене пробуджує тиша.»

Та її здоров'я остаточно послабло. Мати Анастасія перенесла операцію осунути пухлину в 1892 р. А все одно вона поступали з наміром побудувати Храм при Монастирі в честь Св. Миколая Чудотворця. Її син, Петро, сам приготував план.

Вона упокоїлась в Бозі у четвер у Світлому Тижні. Її ім'я «Анастасія» означає «жінка Воскресіння». А її Монастир, який приніс багато благословення світові, а особливо її улюбленому Києві, після зачинення безбожною владою, відкрився знову в 1942 р. і відкритий донині. Відеозапис уривку з канонізації можна побачити ось тут: <http://tv.orthodoxy.org.ua/node/764>.

Нехай же приклад її та її Молитви

Alexandra was not well. She spent more and more of her time in Kyiv, a city which she loved, until in 1880 she moved there for good. She had been a social activist from an early age, at first with the support of Grand Duke Nicholas. Now she pursued her dream of a hospital where the poor would find free treatment. She had also become profoundly dedicated to her faith and dreamed of founding a monastery which would house the sort of benevolent activity she loved.

Her dream was fulfilled in 1889 with the blessing of the grounds for the Holy Protection Monastery in which she also founded a hospital. Alexandra had been healed of a grave debilitating illness as a result of prayers before a copy of the miraculous Icon of the Mother of God of Pochayiv. After the death of her husband in 1891 she was secretly tonsured with the name Anastasia.

With her new-found strength she assisted at surgeries in the hospital and personally looked after its patients. She slept with her doors open so that she could immediately come to the aid of the suffering. To those who protested that she should rest undisturbed during the night Mother Anastasia would respond: "Noise doesn't bother me at all – I am awakened by silence."

Eventually her health gave way. Mother Anastasia endured an operation to remove a cancer in 1892. She nonetheless proceeded with plans to build a Temple in the Monastery in honour of St. Nicholas, the Wonderworker. Her son, Peter, drew up the plans.

She reposed in the Lord on the Thursday of Bright Week. Her name, Anastasia, means "woman of the Resurrection". Her monastery, which has brought much blessing to the world and especially to her beloved Kyiv, after being shut by the atheistic regime, re-opened in 1942 and has stayed open. A video clip of the canonization service may be seen here:

навертають багатьох до дбайливості про вбогих і покинутих – кожний з нас часом буває вбогий та покинутий у своєму житті. Слава Богу за Його Святих. Амінь.

<http://tv.orthodoxy.org.ua/node/764>.

May her example and her prayers turn many to caring for the needy and forsaken –we are all needy and forsaken at some point in our lives.

Thanks be to God for His Saints. Amen.